

відома дизайнерська фірма Gensler розробила концепцію нового Лондонського авіаційного вузла – London Britannia Airport (LBA).

За задумом архітекторів майбутній аеропорт буде створений на численних верфях, зібраний по частинах і віддалений до гирла р.Темзи. Збірність конструкцій дозволить змінювати місце розташування LBA, у разі необхідності його частини можна бути буксирувати для ремонту на верфі.

Планується побудувати «плавучий» пасажирський термінал аеровокзальний комплекс, 4 зльотно-посадкові смуги довжиною 5 км кожна, які будуть прикріплені до дна, а також пов'язані з залізничними мережами Лондона і Європи за допомогою підводних тунелів.

На материковій частині додатково побудують 3 наземних терміналу для пасажирів, прибуваючих на автомобілях і місцевими видами громадського транспорту.

Місцезнаходження аеропорту також дозволить уникнути шумового забруднення житлових районів при цілодобовому режимі експлуатації.

Планується, що аеропорт буде виробляти більшу частину своєї енергії за рахунок суднових турбін, прилеглих до «плавучих» злітно-посадочних смуг.

В рамках основної концепції планується перетворити London Heathrow Airport в екологічне місто – Heathrow Garden city. Воно повинно з'явитися на місці льотного поля, яке може використовувати існуючу інфраструктуру і забезпечити житлом 300 тис. чол. і роботою – понад 200 тис. чол.

Спеціалісти Gensler розробили унікальне рішення, яке дозволить комплексно вирішити питання будівництва сучасного аеропорту за умов мінімізації незручностей для мільйонів лондонців і забезпечить місто додатковим простором з розвинутою інфраструктурою.

УДК 711.1:72(043.2)

*Болотов Г. І. канд. архіт., с.н.с.
Національний авіаційний університет, Київ, Україна*

ІНТЕГРОВАНІ КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕРИТОРІЇ

Актуальність визначеної теми, присвяченої інтегрованим комунікаційним територіям, підтверджується бурхливим нарощуванням проблемних вузлів, в яких перетинаються різні за функційним призначенням та насиченістю транзитні та локальні людські потоки, пов'язані з розвитком нових типів громадських комплексів, що потребує їх визначення та класифікації. Саме на розв'язання цих питань до яких торкались такі загально відомі вчені як: В.Глазичев, В. Тимохін, В.Шимко і спрямоване проведене дослідження.

В сучасній практиці при формуванні архітектурного середовища інтеграція комунікаційних територій здійснюється за різними рівнями проникнення, кожний із яких в межах різновидів архітектурного простору, дозволяє отримувати ті чи інші переваги.

На першому рівні інтеграції комунікаційні території пронизують житловий, соціально-культурний, ландшафтно-рекреаційний та виробничий архітектурні простори в різних напрямках, створюючи найрозгалуженішу мережу пішохідних зв'язків із функціональними та художньо-естетичними «паузами» та композиційними вузлами. При цьому, в межах кожного архітектурного простору, застосовується павільйонний принцип розташування будівель та споруд, доступ до яких чітко визначений, де вони мають свою вхідну зону та «особистий» навколишній простір. Такий метод планувальної організації території застосовується в умовах спекотного клімату, при необхідності збільшення зовнішніх поверхневих будівель, які таким чином краще охолоджуються. І, навпаки, компактні рішення, як доводить практика, краще використовувати в холодних широтах, бо в такий спосіб, теплові втрати суттєво зменшуються.

Перехід до застосування блокованих будівель та споруд – при інтеграції другого порядку, дозволяє зберегти автономність їх функціонування і скоротити протяжність комунікаційних зв'язків, теплових втрат. Але, при цьому скорочується і можливість планувального маневрування.

Третій рівень інтеграції – із використанням принципу кооперування в межах вида, (дитячого садка зі школою), або поміжвидового (клуба зі школою) дає можливість скоротити кількість входів, які перетворюються на свослідні вхідні вузли і створити умови для забезпечення сумісного використання різними закладами окремих приміщень (залів) не виходячи із будівлі. В результаті чого ускладнюється як внутрішня комунікаційна ситуація, так і зовнішня, за рахунок концентрації і взаємопроникнення комунікаційних потоків. Це, безумовно, ускладнює вирішення вхідних та внутрішніх зон, які стають більш просторими, насиченими механічними пристроями, підйомниками, ескалаторами. Особливо яскраво ці процеси проявляються в сучасних торговельно-розважальних комплексах, супермаркетах, де концентруються великі людські потоки, що потребують розмежування та спрямування. Таким чином, інтегровані комунікаційні території в залежності принципів використання (автономно розміщених, блокованих чи кооперованих) будівель та споруд на цій території, можна розподілити на три основні групи рівнів проникнення зі своєю специфікою та закономірностями.

Висновок: проведені дослідження дозволили систематизувати накопичений науковий та практичний досвід інтеграції комунікаційних територій в міському середовищі та їх класифікувати, що і є черговим внеском до науково-практичних надбань.